

Euroland er på 1,2 pct., mens arbejdsløsheden er på 10 pct.»

Begrundelse

Sidste torsdag satte den europæiske centralbank renten op med ½ procentpoint i en situation præget af næsten perfekt prisstabilitet og en meget høj arbejdsløshed. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har beregnet, at renteforhøjelsen vil koste ca. ¼ mio. arbejdspladser i EU.

Renteforhøjelsen er selvfølgelig resultatet af, at ECB ifølge Maastrichttraktaten skal sætte hensynet til prisstabilitet over alle andre hensyn, herunder hensynet til beskæftigelsen. Alligevel burde ECB's dybt ansvarlige afgørelse have medført skarpe protester fra EU's stats-, finans- og økonomiministre i en situation, hvor arbejdsløsheden kun er faldet en smule fra rekordhøjderne.

Statsministeren er en ivrig fortaler for, at EU's - i overvejende omfang socialdemokratiske - regeringer skal arbejde for at fremme beskæftigelsen i EU. Her var der en chance - gennem en massiv kritik af ECB. Men protesterne har enten manglet eller været afdæmpede.

Svar (1/ 12 99)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er Den Europæiske Centralbank, der har ansvaret for den fælles pengepolitik. Den Europæiske Centralbank er uafhængig - på samme måde som Danmarks Nationalbank er det.

Som grundlag for beslutninger om renteændringer vurderer Den Europæiske Centralbank flere forskellige faktorer, der påvirker udviklingen i inflationen.

Den 8. april 1999 sænkede Den Europæiske Centralbank renten med 0,5 procentpoint. Dette var bl.a. begrundet i, at inflationen i euro-området i flere måneder havde været under 1 pct. og tal for væksten i real BNP viste en forværring i 4. kvartal af 1998 i forhold til kvartalet før.

Siden april er der sket et skift i balancen i de faktorer, der påvirker inflationen, og risikoen for øget inflationspres er gradvist blevet øget. Det underbygges af de seneste tal for udviklingen i den økonomiske vækst fra OECD fra no-

vember 1999, der opjusterer vækstsønnet for euro-området for 1999 fra 1,9 pct. (skønnet fra juni 1999) til 2,1 pct., og samtidig omfatter et skøn for væksten i 2000 på 2,8 pct. Herudover ventes inflationen at stige gradvist i de kommende måneder primært som følge af stigningen i energipriserne tidligere på året, som nu er ved at slå igennem på forbrugerpriserne. Dette bekræftes også af, at inflation i oktober var 1,4 pct. i euro-området.

En stigning i den korte rente vil imødegå yderligere vækst i likviditeten på mellemlang sigt samt bidrage til, at inflationsforventningerne holdes sikkert under 2 pct. Desuden betyder en rettidig stigning i renten, at man kan undgå at skulle gennemføre større stigninger i renterne på et senere tidspunkt.

Den lange rente i euro-området har været stigende siden maj. Dette afspejler bl.a. den tiltagende aktivitet i euro-området og øgede inflationsforventninger.

På denne baggrund har Den Europæiske Centralbank den 4. november 1999 sat renten op med 0,5 procentpoint, og dermed tilpasset den korte rente til de makroøkonomiske forhold.

Selvom renten er hævet med 0,5 procentpoint, er den europæiske rente historisk lav. Det har bl.a. euroen bidraget til.

Lave renter og lav inflation er fundamentet for en sund økonomisk politik. Men hvis man skal opnå en varig vækst og beskæftigelse i EU kræver det, at landene selv gør en indsats. Samtidig sikres den bedste indsats mod arbejdsløsheden ved en koordineret økonomisk politisk indsats.

Man kan godt få nedbragt arbejdsløsheden, uden alvorlige flaskehalsproblemer, ved at kombinere en sund økonomisk politik med en aktiv uddannelsespolitik, efteruddannelsespolitik, investeringspolitik og arbejdsmarkeds-

politik. I EU udarbejdes i disse år en helt ny strategi for samarbejdet om beskæftigelsen. Udarbejdelsen af retningslinier for beskæftigelsen og udveksling af gode ideer til, hvorledes strukturerne på arbejdsmarkedet i EU kan forbedres, er elementer, som er med til at fremme beskæftigelsen og nedbringe arbejdsløsheden varigt i EU.